Transformatie van het lager zelf; overzicht van het werk in het afgelopen jaar

29 mei 1974
lezing 222

“Zegeningen, groeten, liefde en hulp gaan naar jullie uit in een prachtige gouden stroom die je innerlijk wezen vult en waarmee je uiterlijke persoonlijkheid zich kan verbinden, als je daarvoor kiest.

In deze laatste officiële lezing van dit seizoen, vrienden, zal ik opnieuw een overzicht geven van wat jullie hebben bereikt. Natuurlijk kan dit alleen maar in algemene zin, maar ik zal trachten jullie vooruitgang samen te vatten in een eindconclusie. Het afgelopen jaar - zoals jullie het noemen - is voor elk van jullie heel zinvol geweest.

Aan het einde van het vorig jaar heb ik in een soortgelijke samenvatting tegen jullie gezegd dat je de diepere niveaus van je lager zelf moest hebben herkend en aangepakt om in staat te zijn tot op zekere hoogte contact te kunnen maken met je hoger zelf, en dat sommige aspecten van het lager zelf getransformeerd zouden worden. Dat was een beslissende nieuwe fase op jullie pad. Daaraan voorafgaand was het hard werken om door de weerstanden te komen teneinde het lager zelf echt onder ogen te zien en te accepteren, met realiteitszin en vanuit een constructieve instelling. Jaren verstreken voor de eerste stappen op de weg van transformatie konden worden gezet. En het afgelopen jaar, de tijdsperiode die net voorbij is, was de eerste stap in deze nieuwe fase op je pad. De moeilijke periode is dus inderdaad voorbijgegaan, zoals de meeste van jullie - die op dit punt zijn aangekomen - duidelijk hebben gemerkt bij zichzelf en ook bij jullie vrienden. Je ziet het bij elkaar, terwijl je toch kritisch blijft. Het

kan je niet ontgaan. Het transformatieproces is dus begonnen, maar dit is nog maar het begin. Het zal nog veel verder gaan, naarmate je je meer ontwikkelt op je pad. Je kunt je voorstellen wat dit betekent: je vreugde, liefde, innerlijke rust, geborgenheid, kracht, creativiteit, diepgaande vriendschap en gevoel van eenheid zullen steeds meer toenemen. Zelfs deze eerste stappen in het transformatieproces hebben al doende je relaties, je ervaringen, je contact met je omgeving, je gevoel van welzijn en je idee over de zin van het leven veranderd. Je staat dikwijls versteld van deze verandering; het lijkt soms een wonder. Toch is dit pas het begin; er staat je nog veel meer te wachten.

De steeds grotere overvloed die je ervaart als gevolg van je padwerk, zowel in als buiten jezelf, geeft je leven een veel duidelijker richting en je wordt je meer bewust van wat je in dit leven als taak hebt. Dit komt ook tot uiting in jullie onderlinge relaties en in de gemeenschap die jullie zijn gaan vormen. Waar eerst vaak zoveel onderlinge strijd, onenigheid, gebrek aan verbondenheid, onbegrip en negativiteit was, zie je nu een duidelijke verandering. Jullie gaan steeds meer begrip en warmte in het samenzijn ervaren, acceptatie, liefde en ware vriendschap. Je hebt in toenemende mate geleerd de meningsverschillen, die soms onvermijdelijk zijn, aan te pakken. En met succes. Je bent gaan zien dat onderlinge onenigheid slechts een weerspiegeling is van het conflict in jezelf. En je hebt in praktijk gebracht wat ik je al die jaren heb geleerd: als je in harmonie komt met jezelf, breng je ook harmonie in je relaties met anderen. Als je het beste en het slechtste in jezelf in de juiste verhouding ziet, zie je dat ook bij anderen vanuit eenzelfde realisme.

De vooruitgang is duidelijk zichtbaar. Eerst waren het alleen maar woorden, die een manier van leven aangaven, die jouw werkelijkheid zou kunnen worden als je het pad volgde; het was een prachtig klinkende theorie of filosofie voor je. Nu is het werkelijkheid geworden. De theorie is aan de praktijk getoetst en het resultaat is zichtbaar. Je hoeft niet eens bijzonder scherpzinnig te zijn om dat te zien, het te kunnen vergelijken en te beseffen wat je op het punt staat te creëren.

In deze afgelopen periode hebben jullie samen heel veel meegemaakt. Je hebt geleerd jezelf voor elkaar open te stellen. Je bent heel wat schaamte en weerstand kwijtgeraakt als het gaat om jezelf aan elkaar bloot te geven. En als gevolg daarvan begint de eenzaamheid, waar

jullie allemaal onder gebukt gingen, te verdwijnen, soms met reuzenschreden. Want je weet nu dat je eenzaamheid nooit kan worden opgeheven door de liefde van iemand anders, zolang je je blijft verschuilen achter je schaamte en afzondering, zolang je je anders voordoet dan je bent. Velen van jullie hebben zich door hard werken al in ruime mate bevrijd van dit gevoel van afzondering en dit valse zelfbeeld. En waar dat het geval is, voel je je op een prettige manier één met anderen en niet meer alleen. Je gaat dan echt met elkaar delen. Jullie hebben verdriet en vreugde gedeeld, je twijfels over jezelf en je leven. Jullie hebben de pijn en je schuldgevoelens ten aanzien van jezelf en van elkaar gedeeld. En jullie zijn de vreugde van liefde en waarheid gaan delen. Want er bestaat geen groter genoegen dan het delen van liefde en waarheid met elkaar. Je hebt de vreugde van zo'n rijk leven geproefd. Je weet nu waar ik het over heb. En toch is dit nog maar het begin. Je kunt je eigen paradijs op aarde creëren als je niet terugdeinst voor het intensieve zuiveringswerk. Al heel gauw wordt het werk zelf één grote vreugde en is het niet meer pijnlijk en moeilijk. Naarmate je voortschrijdt zul je dit ook wel merken.

Dat is het werk waar je mee door moet gaan. Je hebt een prachtig begin gemaakt, maar er staat je nog veel meer te wachten. En naarmate er meer transformatie plaatsvindt, zul je diepgaander en prettiger met elkaar omgaan, individueel en ook als gemeenschap, meer delen, meer creatieve ervaringen hebben en jezelf verder ontplooien. Je spirituele zelf zal zich steeds meer manifesteren en je zult de eeuwige werkelijkheid ervan ervaren. Jullie zullen in toenemende mate de kern van een nieuwe cultuur worden. Ik heb daar zo nu en dan al op gezinspeeld. Jullie zijn pioniers. Andere groepen pioniers ontstaan op andere plaatsen op aarde, elk op zijn eigen manier, zoals het hoort.

Naarmate je je weerstanden overwint en leert om niet toe te geven aan de weg van de minste weerstand, zullen ook je plezier en je diepe besef van de zinvolheid van je leven en je taak toenemen. Ik heb dit vaker gezegd, maar toen was het meer het aangeven van wat mogelijk was. Nu ligt het anders. Voor velen van jullie zijn deze woorden een bestaande werkelijkheid die je nu dagelijks in je leven ervaart. En deze werkelijkheid kan dieper en sterker worden, als je dat wilt.

De laatste lezing van dit jaar doet je - op een andere maar toch vergelijkbare wijze als de eerste lezing van het nieuwe jaar - een methode en een nieuw, krachtiger hulpmiddel aan de hand, waarmee je

verder kunt op de weg van transformatie. Dit vereist nieuw inzicht op een dieper niveau. Wat ik ga zeggen is met name van toepassing op dit moment en zou weinig zin hebben als je dit punt nog niet had bereikt. In deze lezing zul je dus verdere aanwijzingen ontvangen over het transformatiewerk. Dit werk zal gemakkelijker worden, nadat je begrepen hebt wat ik nu ga zeggen. Opnieuw vraag ik je geduld met me te hebben, indien sommige dingen die ik zeg als een herhaling overkomen. Maar de volledige context van deze lezing zou niet duidelijk kunnen worden, als ik soms niet het een en ander herhaal. Dat is onvermijdelijk.

Jullie zijn diep in jezelf gegaan en hebben aspecten van het lager zelf blootgelegd. Door die negatieve intenties naar buiten te brengen - waar er uitdrukking aan gegeven kan worden - en ze te zien voor wat ze zijn, hebben jullie ondervonden dat dit bevrijdend kan werken. Dat is de positieve kant ervan. Je kunt deze aspecten onderkennen zonder er gedeprimeerd van te worden en te geloven dat dit je ware zelf is. Je ervaart daarentegen juist de waarheid die ik je altijd heb voorgehouden: als je je negatieve intenties verborgen houdt, zelfs voor je bewustzijn, blijf je diep in je geloven dat je totaal slecht bent. Dit uit zich in zelfdestructieve patronen die je niet begrijpt en waarvan je de oorsprong niet kunt achterhalen, totdat je de moed en oprechtheid hebt om eerst die negatieve intenties duidelijk bloot te leggen. Dan gaat er - let maar eens op - iets onverwachts gebeuren. Je accepteert en respecteert jezelf meer en weet dat dit negatieve maar een gering deel van je totale zelf is. Je kunt aspecten van het lager zelf onderkennen zonder je er totaal mee te vereenzelvigen.

In negatief opzicht heb je ontdekt dat in deze aspecten van het lager zelf een zinloze koppigheid zit, die jou tot op zekere hoogte en op een bijna onbegrijpelijke wijze nog steeds in zijn greep heeft. Met je heldere verstand weet je heel goed dat het geen zin heeft om vast te houden aan een negatief uitgangspunt. Op andere terreinen waar je wel hebt losgelaten en God hebt toegelaten, heb je geluk en veiligheid ervaren. Je gaat je ook het verband bewust worden en zien welke prijs je betaalt als je volhardt in negativiteit. Toch wil je die niet opgeven. Je eigen houding brengt je in verwarring - en dat is het punt waarop je vast loopt.

Waarom blijf je volharden in deze leven ontkennende houding? Die houding in je zegt ‘nee’ tegen het zich overgeven aan de zin van het

leven, aan schoonheid, liefde, waarheid, groei, geluk en vrede. En daardoor weiger je je over te geven aan God. Deze houding heeft altijd te maken met een specifiek gebied waar het lager zelf niet wenst toe te geven. Daarom is het niet voldoende om in algemene zin je goede wil te tonen aan je bewustzijn. De houding moet specifiek zijn, gericht op een bepaalde karaktertrek of een bepaald gebied.

Waar deze vreemde, geheimzinnige koppigheid de overhand heeft, bevind je je nog in de greep van je lager zelf. Maar nu weet je het tenminste en dat is een belangrijke stap. Juist op dit punt, dat velen van jullie inmiddels hebben bereikt, heb je echt hulp nodig. Als je je de moeite getroost om deze houding aan te pakken in plaats van haar toe te dekken, goed te praten en je niet bewust te zijn van het bestaan ervan, kom je bij een belangrijk punt: je ziet dit werkelijk zinloze gedrag van een deel van jezelf, maar begrijpt het niet en je ziet zelfs dat je ervoor hebt gekozen om er niet mee te vechten. Je hebt er gewoon aan toegegeven en bent het slachtoffer geworden van je eigen lager zelf. Maar dit is niet nodig. Als je jezelf hierover vragen kunt gaan stellen, dan heb je opnieuw een wezenlijke stap in de juiste richting gezet. Je kunt jezelf bijvoorbeeld afvragen: “Waarom weiger ik me over te geven aan God en geef ik geluk, overvloed en vreugde op? Waarom neem ik genoegen met de schamele voldoening van mijn wrok, destructiviteit, egoïsme (of wat het ook is)? Wat is het in me dat mij zo destructief maakt? Wat is de prijs die ik in feite betaal door dit gewoon te laten gebeuren? Bestaat er geen manier om deze innerlijke gang van zaken te veranderen? Waarom ontken ik nog steeds de schoonheid van het leven? Waarom kan ik het leven, God en de creatieve stroom niet positief benaderen?” Deze vragen zullen leiden tot antwoorden en helderheid. Ze moeten worden gesteld en serieus genomen. Ze brengen namelijk iedereen die dit kritieke punt bereikt in verwarring.

De lezing van vanavond gaat in op deze vragen. Ik heb al vaker gezegd dat er in jullie een tegengestelde beweging aan het werk is. Er is een stroom die het leven omhelst en bevestigt en alleen het goddelijke wil. Daarnaast bestaat er een tegengestelde stroom die dit allemaal ontkent, die in de duisternis wil blijven, ondanks de duidelijke pijn die dit veroorzaakt; die wil leven op zíjn voorwaarden, ook al zijn deze leven ontkennend en destructief voor jezelf en anderen. Deze tegengestelde beweging is al ontstaan tijdens het scheppingsproces van de immer voort stromende levenssubstantie, die de oneindige leegte binnendringt

en zo eeuwigheid en licht brengt in dat wat niet leeft en in de duisternis van de leegte, totdat er geen leegte meer is. Er kómt een tijd (om in die beperkte, verwarrende termen te spreken, aangezien jullie geen andere kennen) dat er alleen maar licht en leven zal zijn.

Bewustzijnssubstanties - en natuurlijk tegelijkertijd energie, de twee onafscheidelijke aspecten van de eeuwige levensvonk - raken als het ware los van hun bron. De substantie verspreidt zich (ik heb deze analogie in diverse lezingen en in verschillende contexten gebruikt[1] en tijdens dat proces scheidt ze zich tijdelijk af van het geheel. In die afsplitsing kun je door de eigen innerlijke levensvonk al de intrinsieke goddelijkheid zoeken. Ze moet zich een weg banen door duisternis en vervorming, bijverschijnselen van het afgescheiden zijn. Tijdelijk gaat het dan slecht met deze bewustzijns- en energieaspecten, het zijn zelfstandige entiteiten. Ze veranderen in het tegendeel, worden antimaterie, antibewustzijn en anti-energie. Daarom moet er een worsteling zijn om de goddelijke materie, het goddelijk bewustzijn en de goddelijke energie opnieuw tot leven te wekken.

Deze omkering verandert alles wat mooi, creatief en goed is in lelijk, destructief en kwaad. Er bestaan in de geschiedenis vele namen voor deze tegengestelde beweging. Die namen kunnen een belemmering vormen bij de aanpak van het kwaad, want ze zijn vaak misbruikt op een manier waarbij weer nieuwe omkeringen hebben plaatsgevonden; ze werden gebruikt om te overheersen, te oordelen, te straffen, te onderdrukken, angst in te boezemen voor het leven en voor God en maakten zo een primitieve schertsvertoning van de wonderen van de voortgaande schepping. Daarom willen mensen termen als goed en kwaad, God en de duivel, hemel en hel en nog vele anderen, niet horen of ze verzetten zich ertegen. Deze uitdrukkingen beschrijven echter slechts op symbolische wijze een staat van bewustzijn die zeer moeilijk is over te brengen op een bewustzijn dat nog vastzit aan een driedimensionale wereld. Dus als wij, vanuit onze wereld, aspecten van deze werkelijkheid op jullie willen overbrengen, zoeken we voortdurend naar wegen en woorden die deze onjuiste reacties, waardoor je begrip beperkt wordt, niet oproepen. Er is echter een onvermijdelijke beperking. De woordenschat, zoals jullie die kennen, is beperkt, dus ligt er ook een taak voor jullie in dit wederzijdse

[1] Zie lezing 175 ‘Bewustzijn’,
lezing 189 ‘Door fasen van bewustzijn naar identificatie met je ware zelf’
lezing 203 ‘Het doordringen van de goddelijke vonk in de buitengebieden’
lezing 217 ‘Energie en bewustzijn’ (Noot vertaler)

leerproces. Zoals ik naar de woorden zoek die het best passen bij een bepaald onderwerp, zo moeten jullie ervoor zorgen dat vooroordelen en woordassociaties geen muur creëren die zou verhinderen om datgene wat ik je te bieden heb, in je op te nemen. Want wat ik je geef, is een krachtig hulpmiddel voor je verdere ontwikkeling. Sluit je niet af voor een waarheid – waarvan ik het voorrecht heb je die te helpen ontwaren – zelfs als je af en toe een woord hoort dat doorgaans een negatieve reactie in je oproept.

Kwaad bestaat in verschillende gradaties. Bewustzijns- en energieaspecten worden gepersonifieerd in zelfstandige entiteiten, in persoonlijkheden, in levende wezens die hun afzonderlijke facetten hebben, zowel goddelijke als slechte. De kracht waarmee het goddelijke in de egostructuur kan doordringen en zich manifesteren, hangt af van de mate waarin het kwaad is getransformeerd gedurende de evolutionaire ontwikkeling. Er bestaan veel verschillende vormen in verdeling en intensiteit van het goddelijke en het kwade, en hun onderlinge relatie.

Er zijn werkelijkheidssferen waarin de tegenstellingen oneindig veel groter zijn dan in jullie realiteit, jullie staat van ontwikkeling, die jullie dus ‘bewonen’. In de hoogst ontwikkelde vormen en staten van bewustzijn is een mate van goedheid, grootheid, schoonheid, wijsheid, liefde, en helderheid van geest of denken die je je totaal niet kunt voorstellen. Bovendien zijn er ook (tijdelijke) sferen van werkelijkheid en bewustzijn waarin de lelijkheid, de onmenselijkheid, wreedheid, gevoelloosheid, de beperkingen van de geest, - hoewel er sluwheid bestaat, tegengesteld aan wijsheid - de haat en de kleingeestigheid net zozeer buiten jullie voorstellingsvermogen liggen. Deze afgescheiden wezens - je zou het een subhumane soort kunnen noemen - leven in zo’n duistere wereld dat er in feite geen uitweg lijkt te zijn, totdat - als gevolg van een lange lijdensweg en zoektocht - het denken verandert en een andere, nieuwe vorm van expressie vindt. Hier ligt de sleutel. Een sleutel die voor degenen die zich in een toestand van kwaad en lijden bevinden te simpel is om geaccepteerd te worden. Ze blijven volhouden dat een ommekeer in denken een zeer ingewikkeld proces is, dat niet valt te realiseren. Het bewustzijn en de energie zijn in een dergelijke situatie zo gecomprimeerd en ingedikt, dat ze ‘meer’ materie zijn dan de materie die jullie kennen. Daardoor ligt voor jullie deze materie net zo buiten je waarnemingsvermogen als de subtielere materie van hoger ontwikkeld bewustzijn en energie. Bewustzijn en

energie creëren altijd substantie: materie en vorm, overeenkomstig hun aard en hoedanigheid. Voor jullie menselijke zintuigen en in jullie huidige ontwikkelingsfase, zijn de lagere staten van bewustzijn en energie net zo min waarneembaar als de hogere.

In deze laagste staat van ontwikkeling ligt het kwaad zo dicht aan de oppervlakte, dat het zich totaal niet bewust is van de goddelijke kern. Er lijkt in feite geen eigen goddelijke kern te zijn. Pas na een eeuwenlange ontwikkeling wordt de kern tenslotte zichtbaar, maar aanvankelijk alleen nog heel vaag.

De menselijke staat van ontwikkeling is een tussenfase. Er zijn verschillende wezens met een uiteenlopend ontwikkelingsniveau geïncarneerd, die zich in een andere staat ten volle ontplooien. Deze ontwikkelingsniveaus lijken in jullie ogen behoorlijk uit elkaar te liggen, zeker als je de uitersten kiest. De hoogste en de laagste niveaus bestaan echter niet voor de mens. Jullie kennen de volledige reikwijdte van goed en kwaad niet, omdat je innerlijk waarneming niet zover reikt.

Het voorafgaande lijkt er misschien op te wijzen dat de schepping gevangen zit in een dualisme, iets dat ik altijd ontken in mijn lezingen. Op een heel praktisch niveau zal ik je laten zien dat deze gespletenheid in wezen niet echt bestaat. Maar op het niveau van een tijdelijke manifestatie bestaat ze wel en moet onder ogen worden gezien en als zodanig geaccepteerd.

Er is bijna geen mens wiens lager zelf bij benadering de intensiteit van het kwaad zou kunnen bereiken, die bestaat in de zogenoemde lagere sferen. En het nu manifeste hoger zelf kan bij lange na niet de intensiteit en schoonheid benaderen van het ware, goddelijke, eeuwige bestaan. Ik zou hier nog aan toe willen voegen dat het manifeste kwaad niet altijd noodzakelijkerwijs duidt op een totaal gebrek aan ontwikkeling. Het tegendeel is juist vaak het geval. Het actieve, venijnige kwaad wijst er vaak op dat het vermogen om de goddelijke aspecten te ontwikkelen bewust is verwaarloosd, zodat de krachtige energiestromen van het bewustzijn een omkering ondergaan en zich op een even krachtige, negatieve manier manifesteren. De spiritueel echt onvolwassen en ‘jonge’ zielen verschijnen in de menselijke sfeer heel vaak als onbeduidende, incapabele, primaire geesten; er is sprake van een kuddegeest zoals bij de massa die niet zelfstandig denkt. Daarom

verandert een ernstig gestoord mens - die enkele kwaadaardige trekken vertoont maar wel al een ontwikkeld geweten heeft waardoor hij zich niet in slechte dingen uitleeft - betrekkelijk snel in een wezen van licht en positieve kracht verandert als zijn geest eenmaal is geraakt.

De vervorming als gevolg van de scheiding van de goddelijke kern is slechts tijdelijk. Ze kan niet lang bestaan. Het is een kwestie van de leegte vullen. Vroeg of laat in de tijd moet dat vervormde, omgekeerde, afgescheiden 'stuk' bewustzijn en energie, die afgescheiden persoonlijkheid weer in het gelid komen, gezuiverd door nieuwe levenservaringen en een groeiend inzicht, totdat de eigen kern opnieuw wordt ontdekt. En dat is het proces van voortgaande groei en ontwikkeling.

Verschillende godsdiensten hebben dit gezegd, soms in al te simpele bewoordingen. Maar vergeet niet dat godsdiensten van oorsprong kanalen zijn die op een of andere manier goddelijke waarheid overbrengen op de mensheid. Later raken ze vaak vervormd, vervlakken ze, omdat de geest lui wordt en niet meer actief is. Men geeft dan de voorkeur aan overgeleverde regels en algemeenheden, die al of niet van toepassing kunnen zijn op de innerlijke gesteldheid. Zelfs de waarheid van een geestelijke wet wordt een oppervlakkige mededeling als ze niet zelfstandig wordt ontdekt via het proces van zelfconfrontatie en zoeken, maar gemakzuchtig en op het eerste gehoor geaccepteerd wordt teneinde de inspanningen en risico's die persoonlijke groei met zich meebrengt, te vermijden. Daarom verliezen religies op den duur hun recht op waarheid, hoewel ze aanvankelijk vaak kanalen van waarheid zijn. *Dit moet hier vermeden worden en zal vermeden worden,* zolang je dynamisch bezig blijft met je padwerk, je zoeken en je persoonlijke groei.

Ik zeg dit nu tegen jullie, omdat ik duidelijker wil maken wat je leven werkelijk betekent. Jij - je hoger zelf - hebt een taak op je genomen en je hebt als het ware een aspect van die antigoddelijke materie, met zijn omgekeerd bewustzijn en omgekeerde energie meegesleept naar verstoffelijking. Je hebt dit aspect meegenomen in je incarnatie waar het als je taak mogelijk voor je is het te leren kennen, ermee om te gaan, het te beïnvloeden in plaats van erdoor beïnvloed te worden.

Dit aspect heeft zijn eigen autonome wil, zoals je tot je verbijstering en ontzetting zult ontdekken. Dikwijls raak je in verwarring en kom je

vast te zitten op het moment dat je merkt, dat er inderdaad autonome wilsvormen en denkprocessen in je werkzaam zijn. Je bewustzijn, je persoonlijkheid, zoals die zich manifesteert in de wereld, moet keuzes maken, onder andere welke wil ze gaat volgen. Je kunt ervoor kiezen om de wil van het lager zelf je hele persoon in zijn greep te laten hebben. Je kunt ook het heft in eigen hand nemen en je bewuste geest, je bewuste wil zich laten verbinden met het hoger zelf, zonder het lager zelf met zijn wil en stem te onderdrukken en in bedwang te houden en uit je bewustzijn te verdringen.

Je zult er ook over na moeten denken wat het betekent, als je gewoon maar het lager zelf volgt zonder daar iets aan te doen; als je nog steeds de neiging hebt het te rationaliseren en niets doet om de wil van het lager zelf uit te dagen.

Bij geen van jullie is het lager zelf echter ook maar in de verste verte zo destructief als datgene wat ik eerder heb aangegeven. Maar destructief is het altijd, anders zou het geen lager zelf zijn. Die destructiviteit kan zitten in het kwaadaardig, egoïstisch of onbuigzaam willen zijn. Het is destructief doordat het volhardt in zijn beperkte standpunt: dat wat egoïstisch is, is goed voor mezelf. Ook is het destructief door eenvoudigweg de totale overgave van het zelf aan het goddelijk bewustzijn en de goddelijke wil in je te weigeren, te allen tijde. Je vergeet dit gewoon. Je vertrouwt deze overgave niet, ook al heb je zo nu en dan reeds de vreugde ervan ervaren. Maar het is niet echt een kwestie van vergeten. Het is een doelbewuste opzet van die ‘andere’ wil en dat ‘andere’ bewustzijn dat je met je meedraagt. Je uiterlijke geest heeft altijd de keuze om er open voor te staan, er door gecontroleerd te worden of het toe te staan, of erdoor beheerst te worden; maar je kunt ook het heft in eigen hand nemen, je bewust zijn van die ‘andere’ wil, hem onder ogen zien, ertegen ingaan, en niet toestaan dat hij je leven vernietigt en kostbare levenssubstantie en creatieve expressie verspilt. Je hoeft niet de vreugde van het eeuwige leven te missen die nu steeds meer je leven binnendringt.

Dit is op dit moment het belangrijkste punt voor je verdere, intensievere transformatiewerk. Je drijft geen duivels uit. Dat is een misvatting van sommige godsdienstige stromingen. Als er duivels worden uitgebannen, ben je niet bezig met transformeren. Het lukt je misschien duivels uit te bannen, maar ze blijven bestaan, hoewel misschien niet meer in jou. Je lager zelf kan getransformeerd worden

en jullie hebben dat zien gebeuren. Het gebeurt steeds vaker. Deze lezing is bedoeld om je juist op dit punt nog betere hulpmiddelen te verschaffen, die je niet had kunnen gebruiken voordat je tot het volgende specifieke inzicht was gekomen: “Ik zie nu dat ik destructief wil zijn. Ik zie de pijn die me dit berokkent en de zinloosheid ervan. Ik weet dat het niet zo hoeft te zijn. En toch wil ik destructief blijven. Ik wil mijn trots, mijn eigenzinnigheid en mijn angst niet opgeven om die in dienst van God te stellen.”

Dat is het merkwaardige, het verwarrende. Voor veel mensen is het zo verwarrend, dat ze het al gauw weer opzijschuiven en net doen of het er niet is. Het gevolg is dat jullie deze tussenfase, waarin je halfbewust en halfwakker bent, voor lief nemen.

Ik zal nu, met de middelen die mij ter beschikking staan, zo nauwkeurig mogelijk trachten uit te leggen wat er gebeurt als bewustzijn en energie worden getransformeerd. Dat zal jullie eveneens inzicht, stimulans en een grotere motivatie verschaffen om je hele bewuste wezen in dienst te stellen van het goddelijk bewustzijn dat diep binnenin je leeft.

In een lezing die ik het afgelopen jaar heb gegeven - een extra lezing zo rond jullie kersttijd, geloof ik [1] - heb ik met voorbeelden aangegeven welk positief, goddelijk aspect er achter iedere specifieke, negatieve manifestatie ligt. Jullie hebben mij gevraagd van welke positieve aspecten de specifieke negatieve eigenschappen vervormingen zijn; en wat de oorspronkelijke goddelijke aspecten of kenmerken waren. Ik heb er een aantal behandeld om jullie een goed idee te geven hoe je kunt blijven mediteren, als je stuit op een aspect van het lager zelf. Jullie zijn vergeten deze weg te volgen en dus ben je vaak langer dan nodig bezig met de zuiver negatieve manifestatie.

Als je deze gebieden van je lager zelf gaat zien, is het erg belangrijk dat je bewuste geest nadenkt over de vraag: “Hoe ziet deze karaktertrek eruit in zijn oorspronkelijke, zuivere versie, voordat hij een omkering, een vervorming heeft ondergaan en negatief is geworden?” Je kunt hier echt over mediteren en zodoende ervoor zorgen dat je je niet laat overheersen door het negatieve. Op die manier elimineer je het niet, maar transformeer je het. Je laat deze aspecten niet de overhand

[1] Zie lezing 219’Kerstboodschap 1973 (Over de positieve kern in negatieve trekken) - Boodschap voor de kinderen’ (Noot vertaler)

krijgen, evenmin ban je ze uit en maak je jezelf ervan los. Zo volbreng je werkelijk de taak waarvoor je bent gekomen.

Laten we zeggen dat het je koppigheid is, die zich verzet om dit aspect van werken aan jezelf aan te pakken en zich over te geven aan de goddelijke kern. Zou deze koppigheid niet op een positieve manier in de hand gehouden kunnen worden en getransformeerd als een positieve manifestatie van je goddelijke zelf? Als je haar niet hoeft uit te bannen, zul je je niet zo verzetten, omdat je deze getransformeerde koppigheid dan op een nieuwe, andere manier kunt gebruiken. Als je jezelf egoïstisch vindt en je gelooft dat je die egoïstische houding moet uitbannen, lijkt er een drempel voor je te liggen die je onmogelijk durft te benaderen, laat staan overheen kunt stappen. Maar als je weet dat er een gezond egoïsme bestaat, dat je volkomen terecht kunt nastreven, en dat geven, liefhebben en edelmoedigheid niet uitsluit, dan zal het verzet afnemen en de duivel in je op dit specifieke terrein veranderen in een engel.

De meeste van jullie zijn dit zeer belangrijke hulpmiddel dat ik je heb gegeven, vergeten en hebben het niet bewust gebruikt. Maar het feit dat ik het je heb gegeven, geeft aan dat je er klaar voor was en dat een deel van je onbewuste processen deze hulpmiddelen is gaan gebruiken, ze zich eigen heeft gemaakt toen ik het erover had, zodat de reeds genoemde ontwikkeling nu in volle gang is. Door ze echter bewust toe te passen, zul je je nog verder openstellen voor universele overvloed, die je tot je beschikking krijgt als gevolg van je transformatiewerk. Ga dit nu consequenter en gerichter doen.

Je weet nu heel duidelijk dat je onvermogen om steeds meer vreugde te verdragen in je leven - zodat je je nog vaak gedwongen voelt om dat plezier teniet te doen - juist het gevolg is van dit dilemma; en daarom lukt het je niet de negativiteit te transformeren. Als je hier eenmaal de oplossing voor gaat vinden, zul je de zegeningen van dit werk ervaren. Wat eerst negatief, destructief en zelfs volkomen slecht was, zal veranderen in positiviteit, constructiviteit en louter goedheid. Wat eens een conflict was, een of/of situatie, zal één worden. In plaats van bijvoorbeeld onbaatzuchtigheid tegenover egoïsme te stellen, zul je daadwerkelijk zien dat er een gezond egoïsme bestaat, dat op sommige momenten goed is, maar het is ook goed soms onzelfzuchtig te zijn. Het is heel belangrijk om deze aanpak gericht toe te passen op alle gebieden waar je aan werkt. Zo transformeert het bewustzijn, terwijl

het zijn eigen unieke, goddelijke manifestatie in wezen behoudt. Zijn kern verandert niet, alleen de manier waarop het zich uitdrukt. Door dit te ervaren en te weten, wordt de weerstand steeds minder, want je bent niet bang om iets wezenlijks van jezelf te verliezen. En je zult ervaren dat dát deel van je dat je houdingen kan bepalen en de uitdrukkingsvorm van het bewustzijn kan veranderen, 'je krachtiger zelf' is, als ik deze merkwaardige en ongelukkige uitdrukking mag gebruiken. Tegelijkertijd zal het andere deel dat je nu gaat transformeren, steeds meer een soort aanhangsel worden dat je met je hebt meegedragen tijdens je taak om jezelf te verwezenlijken. En als gevolg van dit transformatieproces vindt er een eenwording plaats. Terwijl je jezelf steeds meer één en vrij van conflicten voelt, zul je de intensiteit en pijn van het conflict waar je zo lang onder gebukt bent gegaan, ten volle ontdekken. Dikwijls krijg je op je pad pas echt inzicht, als het kwaad begint te verdwijnen. Wat eens tegenstrijdig en 'vreemd' was, hoewel geïncarneerd in je eigen zielssubstantie, wordt één met het goddelijke in je.

De energie moet evenzo veranderen. De energie die afkomstig is van het lager zelf, stroomt heel langzaam. Het is vaak een ingehouden energie, gecomprimeerd en zwaar. Energie kan worden waargenomen met alle zintuigen, maar slechts op een niveau dat doorgaans niet doordringt tot het bewustzijn. De energie van het lager zelf is bijzonder onaangenaam.

Voor zover het de visueel zintuiglijke waarneming betreft kunnen sommigen van jullie tot op zekere hoogte de energie-uitstraling waarnemen. Mensen hebben soms de verschillen in energie-uitstraling waargenomen - in kleuren, in helderheid, in fraaie kleurschakeringen. Het verschil is duidelijk zichtbaar. De energie van het lager zelf is mat of grof, de kleurexpressie verspreidt duidelijk onaangename reacties, terwijl het hoger zelf - in kleur en glans - vrede, harmonie, vreugde en geluk uitstraalt. Het waarnemen van kleur - op het niveau van de spirituele werkelijkheid - staat niet los van iemands houding, maar is er altijd op velerlei manieren mee verbonden.

Energie is ook hoorbaar, maar mensen kunnen dat niet horen. De geluiden die het bewustzijn uitzendt, zijn - als de entiteit hoogontwikkeld is - bijzonder mooi en harmonieus. De geluiden van het lager zelf zijn voor het innerlijk oor allerminst harmonieus, ze zijn afschuwelijk en onaangenaam.

Hetzelfde geldt voor alle andere zintuigen. De geur van zuiver bewustzijn is zo ongelooflijk aangenaam, daar heb je geen idee van. De reuk van onzuiver bewustzijn is hoogst onaangenaam, het kan zelfs stinken.

Wat de tast betreft, wordt energie gevoeld door andere energielichamen. De energie van het hoger zelf voelt zacht aan, is voedend en werkt opwekkend; je neemt dit waar, je baadt in de energie-uitstraling van zuiver bewustzijn. De tastgewaarwording van vervormd, omgekeerd, negatief bewustzijn is echter in alle opzichten pijnlijk. Het kan snijdend of schrammend zijn, jeukend of knijpend. Veel verschillende vormen van pijn kunnen worden ervaren, al naargelang de specifieke verandering van houding die door de energie-uitstraling wordt uitgedrukt.

Er bestaan veel andere zintuigen die je niet kent en waar ik het dan ook niet over zal hebben. Dit geeft je echter een idee dat een persoonlijkheid - met zijn eigen houdingen - zich uitdrukt in energie; en deze energie draagt die houdingen op alle denkbare manieren uit. In jullie dualistische staat van bewustzijn staat datgene wat je ziet, hoort, ruikt of aanraakt ogenschijnlijk meestal helemaal los van houdingen en energie-uitingen die bijzonder persoonlijk en specifiek zijn. Alles is van elkaar gescheiden en manifesteert zich onsamenhangend. Dit is dikwijls verwarrend voor de persoonlijkheid. Ze is deze gespletenheid beu en tracht dan ook vroeger of later te komen tot grotere eenheid in het bewustzijn, waar wat waargenomen wordt, niet is gescheiden van de kern, ook al manifesteert het zich tijdelijk in negativiteit en omkering.

Dus, vrienden, als jullie een heel mooie, verheven, vreugdevolle ervaring hebben, moet je weten dat je energiesysteem - ongeacht of je bewuste geest het weet of niet weet - al deze vormen van energie waarneemt, op al de zintuiglijke niveaus waarover ik het heb gehad. Maar als je je ongelukkig, zwaarmoedig en terneergeslagen voelt, dan verbindt je eigen energiesysteem zich met soortgelijke energiesystemen van anderen - of die nu lichamelijk zijn of niet. Je energielichaam wordt beïnvloed door de waarnemingen, geluiden, geuren, aanrakingen en de vele andere zintuiglijke gewaarwordingen van anderen. Er vindt een wederzijdse beïnvloeding plaats. Je negatieve gesteldheid beïnvloedt anderen in een soortgelijke situatie, en omgekeerd; ze

voeden elkaar. Wat je energielichaam ervaart, is niet duidelijk voor de geest; deze registreert slechts ongenoegen, angst en zwaarmoedigheid.

Als je negatief bewustzijn transformeert, transformeer je ook negatieve energie. Je leven zal steeds meer schoonheid uitstralen. Het is als een bloesem die zich in al zijn pracht ontvouwt. Wanneer je elk obstakel van het lager zelf overwint en jezelf steeds sterker overgeeft aan de goddelijke wil in je, dan zal deze bloesem tot bloei komen, een steeds grotere bloei die vrucht draagt. Je hoeft dus nooit bang te zijn dat het ophoudt, er is geen einde.

Wees gezegend, vrienden, wees in vrede."

Deze lezing werd gegeven door Eva Pierrakos in 1974.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center of the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Transformation of the Lower Self; Summary of the Year's Work'.
Vertaald door Wim Scholtens in 1992.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2008*

222/16